

[Kulturministeren]

Da det ikke er anset for muligt at gennemføre en fuldstændig gensidig anerkendelse af de enkelte medlemslandes forskellige beskyttelsesordninger, er der udformet et fælles anvendelsesområde for henholdsvis direktiv og forordning med fastlæggelse af de kategorier af kulturgenstande, der skal være omfattet af den europæiske ordning for gensidig bistand. Anvendelsesområdet for de to regelsæt er stort set identisk.

Ifølge lovforslaget er det kulturværdiudvalget, der allerede fungerer i henhold til den ovennævnte lov om sikring af kulturværdier i Danmark, der skal varetage opgaven som den centrale myndighed, der skal sikre samarbejdet med andre landes myndigheder i sager om tilbagelevering. Det er også anset for hensigtsmæssigt, at det er kulturværdiudvalget, der behandler sager om udførselstilladelse efter forordningen om udførsel af kulturgoder.

Der er tale om ordninger, som på europæisk plan er anset for ønskelige i lyset af den nye markedssituation. Ordningerne er søgt udformet med en rimelig afbalancering af på den ene side hensynet til beskyttelsesinteresserne og på den anden side hensynet til at undgå en belastning af handelen på området.

Når reglerne har været anvendt i 3 år, vil det blive vurderet, om de har fungeret effektivt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. (Ophævelse af ulykkesforsikringsforbundenes monopol).

(Lovforslag nr. L 96).

Det fremgår af direktiv 92/49/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, at eventuelle monopoler skal være ophævet senest den 1. juli 1994.

I overensstemmelse hermed foreslås det derfor at ophæve § 52 i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, hvorefter forsikringsforbundene for dansk søfart og fiskeri har eneret på arbejdsskadeforsikring for ansatte på henholdsvis fiskerfartøjer og andre fartøjer.

Forsikringsforbundene vil herefter have samme retsstilling som forsikringsselskaberne, hvilket er fundet hensigtsmæssigt at præcisere i en ny bestemmelse (§ 46, stk. 2).

Lovforslaget har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1994, der er tidspunktet, hvor monopolen for forsikringsforbundene skal være ophævet.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand. (Ophævelse af revisionsbestemmelsen til § 48 a).

(Lovforslag nr. L 97).

Ifølge gældende revisionsbestemmelse fremsætter socialministeren inden udgangen af folketingsåret 1993-94 forslag for Folketinget om revision af bistandslovens § 48 a om godtgørelse til forældre med alvorligt syge børn.

§ 48 a trådte i kraft den 2. april 1990. Efter bestemmelsen har forældre til alvorligt syge børn under 14 år ret til en økonomisk godtgørelse, hvis de i forbindelse med barnets sygdom helt eller delvis opgiver arbejdet.

Ordningen har nu eksisteret i 3½ år, og det vurderes, at udnyttelsen og de med ordningen forbundne udgifter formentlig har fundet deres naturlige niveau. Udgifterne har været lavere end anslået ved ordningens indførelse.

Den mindre økonomiske udnyttelse af ordningen skyldes imidlertid ikke, at intentionerne bag indførelsen af ordningen ikke er opfyldt, men derimod at udgiftsskønnet var særdeles usikkert.

Da meget således tyder på, at udnyttelsen af ordningen har fundet et naturligt leje, foreslår jeg, at revisionsbestemmelsen ophæves. Herved gøres ordningen permanent.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

[Socialministeren]

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Ankestyrelse. (Delegation af kompetence m.v.).

(Lovforslag nr. L 98).

Forslaget har to formål:

- En yderligere delegation af kompetencen til de ansatte i Den Sociale Ankestyrelse i sager om foranstaltninger over for børn og unge.
- Organisatoriske ændringer.

Forslaget om delegation skal ses som en fortsættelse af de løbende bestræbelser for at skabe hensigtsmæssige rammer for arbejdet i Den Sociale Ankestyrelse, herunder som led i en tidssvarende personalepolitik.

Med virkning fra 1. januar 1992 indførtes en delegationsbeføjelse, hvorefter styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til ankecheferne og sekretariatsmedarbejderne, og ankecheferne kan tilsvarende overlade deres beføjelser efter loven til sekretariatsmedarbejderne.

Sekretariatsmedarbejderne skal opfylde uddannelseskravet for styrelseschefen og ankecheferne – dvs. have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen.

Sagerne behandles og afgøres som hidtil i møde med deltagelse af beskikkede medlemmer. Mødebehandlingen af de enkelte sager sker under iagttagelse af de processuelle regler, der er fastsat i loven og uddybet i forretningsordenen for Den Sociale Ankestyrelse, hvilket indebærer, at borgernes retssikkerhed ikke er blevet svækket.

I forbindelse med den efterfølgende ændring af reglerne om foranstaltninger for børn og unge, herunder reglerne om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger, der trådte i kraft 1. januar 1993, indførtes en begrænsning i delegationsmuligheden, således at der ikke kan ske delegation af styrelseschefens og ankechefens beføjelser i sager om pålæg om iværksættelse af foreløbige foranstaltninger for børn og unge, sager, hvori børn og unge-udvalget har truffet afgørelse, samt sager efter adoptionsloven om samtykke eller anmodning fra Ankestyrelsen.

Det kunne på daværende tidspunkt være betænkeligt at give mulighed for delegation i forbindelse med sager, hvori Ankestyrelsens afgørelse kan indbringes for domstolene. Delegationsmuligheden på de øvrige områder var

indført ganske kort tid før, og der var ikke tilstrækkelige erfaringer herfra til at bedømme, om delegationsadgang på alle sagsområder ville være forsvarligt.

Delegationsordningen har vist sig at medføre mere tilfredsstillende arbejdsforhold for de enkelte medarbejdere, givet et mere hensigtsmæssigt sagsforløb og dermed en bedre udnyttelse af ressourcerne, og navnlig har ordningen ikke givet anledning til betænkeligheder.

Forslaget sigter tillige på en modernisering og en ajourføring af en række bestemmelser i loven vedrørende Ankestyrelsens organisation, der er en følge af det organisationsudviklingsprojekt, der i efteråret 1991 blev sat i værk i Ankestyrelsen, og som bl.a. medførte en strukturomlægning i styrelsen. Herudover er der med forslaget tale om en formalisering af Dagpengeudvalgets overførsel fra den 15. februar 1992 under Ankestyrelsen.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser, men indebærer administrative fordele, som vil hjælpe til at opfylde kravene om en kortere sagsbehandlingstid og dermed en forbedret service over for borgerne, uanset at der som følge af de nye regler om foranstaltninger over for børn og unge er sket en betydelig stigning i antallet af sager, der skal behandles efter reglerne i bistandslovens afsnit VIII.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af bistandslovens regler om afaler med andre stater m.v., opholdskommuneregler, regler om tilbagebetaling m.v.).

(Lovforslag nr. L 99).

Forslaget indeholder:

- En ny regel i bistandslovens § 3, der skaber hjemmel til, at der ved aftale med andre stater eller internationale organisationer kan gives kommunalbestyrelsen eller amtsrådet mulighed for at medvirke til, at plejekrævende ældre eller personer med handicap med behov for behandling eller pleje af længere varighed kan flytte til et andet land, hvortil de har særlig tilknytning. Reglen er foranlediget af de igangværende forberedelser til en ny nordisk kon-